

Every morning, she would see her father off to work with a smile.

ପ୍ରତିଦିନ ସକାଳେ, ସେ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କୁ ହସି ହସି କାମକୁ ଯିବାକୁ ଦେଖୁଥିଲେ ।

One summer morning on August 6, a small, black, round object fell on Kei's hometown of Hiroshima.

"What could that be?" said those who looked up at the sky.

ଅଗଷ୍ଟ 6 ତାରିଖର ଏକ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ସକାଳେ, Kei ର ଗୃହ ସହର ହିରୋସିମା ଉପରେ ଏକ ଛୋଟ, କଳା, ଗୋଲାକାର ବସ୍ତୁ ପଡ଼ିଲା ।

"ଏହା କ'ଣ ହୋଇପାରେ?" ଯେଉଁମାନେ ଆକାଶକୁ ଚାହିଁଥିଲେ ସେମାନେ କହିଲେ।

"KABOOM!!"

In no time at all, there was an explosion with a loud that echoed across all of the world, and a massive mushroom cloud suddenly appeared, covering the entire city.

"BOOM!!"

କିଛି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ, ଏକ ଜୋରରେ ବିଷ୍ଟୋରଣ ହେଲା ଯାହା ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ପ୍ରତିଧ୍ୱନିତ ହେଲା, ଏବଂ ହଠାତ୍ ଏକ ବିରାଟ ଛତୁ ମେଘ ଦେଖାଗଲା, ଯାହା ସମଗ୍ର ସହରକୁ ଘୋଡ଼ାଇ ରଖିଲା ।

In a flash, the entire city vanished. Houses, schools, and hospitals all disappeared without a trace.

It was a terrifying bomb, a nuclear weapon, that had been dropped.

କ୍ଷଣିକ ମଧ୍ୟରେ ସମଗ୍ର ସହର ଉଭାନ ହୋଇଗଲା । ଘର, ୟୁଲ ଏବଂ ହସ୍ପିଟାଲ ସବୁ କିଛି ଚିହ୍ନ ବିନା ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଗଲା । ଏହା ଏକ ଭୟଙ୍କର ବୋମା, ଏକ ପରମାଣୁ ଅସ୍ତ୍ର, ଯାହାକୁ ପକାଯାଇଥିଲା ।

4

(5)

Miraculously, Kei was unharmed, but she saw people with burned skin floating in the river while others with burnt skin came to Kei saying. "Water... Give me water..."

Those people could not be saved.

And Kei never saw her family again.

ଚମତ୍କାର ଭାବରେ, Kei ଅକ୍ଷତ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ଜଳିଯାଇଥିବା ଚମଡ଼ା ଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ନଦୀରେ ଭାସୁଥିବାର ଦେଖିଲେ, ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟମାନେ ଜଳିଯାଇଥିବା ଚମଡ଼ା ଥିବା ଲୋକ Kei ପାଖକୁ ଆସି କହିଲେ । "ପାଣି... ମୋତେ ପାଣି ଦିଅ..." ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରାଯାଇପାରିଲା ନାହିଁ । ଏବଂ Kei ଆଉ କେବେ ତାଙ୍କ ପରିବାରକୁ ଦେଖିପାରିଲେ ନାହିଁ ।

A single nuclear weapon took the lives of more than 100,000 people.

What's more, the black rain that fell after the explosion from the nuclear weapon led to many serious illnesses for many more people.

ଗୋଟିଏ ପରମାଣୁ ଅସ୍ତ୍ର 100,000 ରୁ ଅଧିକ ଲୋକଙ୍କ ଜୀବନ ନେଇଥିଲା । ତା'ଛଡା, ପରମାଣୁ ଅସ୍ତ୍ର ବିଷ୍ଟୋରଣ ପରେ ହୋଇଥିବା କଳା ବର୍ଷା ଅନେକ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଅନେକ ଗମ୍ଭୀର ରୋଗର କାରଣ ହୋଇଥିଲା ।

Eventually the war ended, and Kei became an old woman.

The city of Hiroshima has recovered to be just as beautiful as it ever was.

It makes it hard to believe that a nuclear weapon was dropped on this city.

ଶେଷରେ ଯୁଦ୍ଧ ଶେଷ ହେଲା, ଏବଂ Kei ଜଣେ ବୃଦ୍ଧା ମହିଳା ହୋଇଗଲେ । ହିରୋସିମା ସହର ପୂର୍ବ ପରି ସୁନ୍ଦର ହୋଇଗଲା । ଏହା ବିଶ୍ୱାସ କରିବା କଷ୍ଟକର ଯେ ଏହି ସହର ଉପରେ ପରମାଣୁ ଅସ୍ତ୍ର ପକାଯାଇଥିଲା ।

8

And yet, even on sunny days, Kei's mind is overshadowed by lingering mushroom clouds.

The grief of those who perished and those who survived has remained throughout the passing decades.

କିନ୍ତୁ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ, ଖରାଦିନେ ମଧ୍ୟ, Kei ହୃଦୟ ସର୍ବଦା ଛତୁ ମେଘରେ ଘୋଡ଼ାଇ ହୋଇ ରହିଥାଏ। ଯେଉଁମାନେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବଞ୍ଚି ରହିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କର ଦୁଃଖ ଦଶନ୍ଧି ପରେ ମଧ୍ୟ ଦୂର ହୋଇନାହିଁ।

9

Today, Kei shares her experience with the horror of nuclear weapons to people around the world because the use of such weapons could lead to many more people losing their lives.

ଏବେ, Kei ବିଶ୍ୱର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରମାଣୁ ଅସ୍ତ୍ରର ଭୟାବହତା ସହିତ ତାଙ୍କର ଅଭିଜ୍ଞତା ବାଣ୍**ଟୁଛନ୍ତି କାରଣ ଏପରି ଅସ୍ତ୍ର ବ୍ୟବହାର ଦ୍ୱାରା ଆହୁ**ରି ଅନେକ ଲୋକଙ୍କ ଜୀବନ ଯାଇପାରେ।

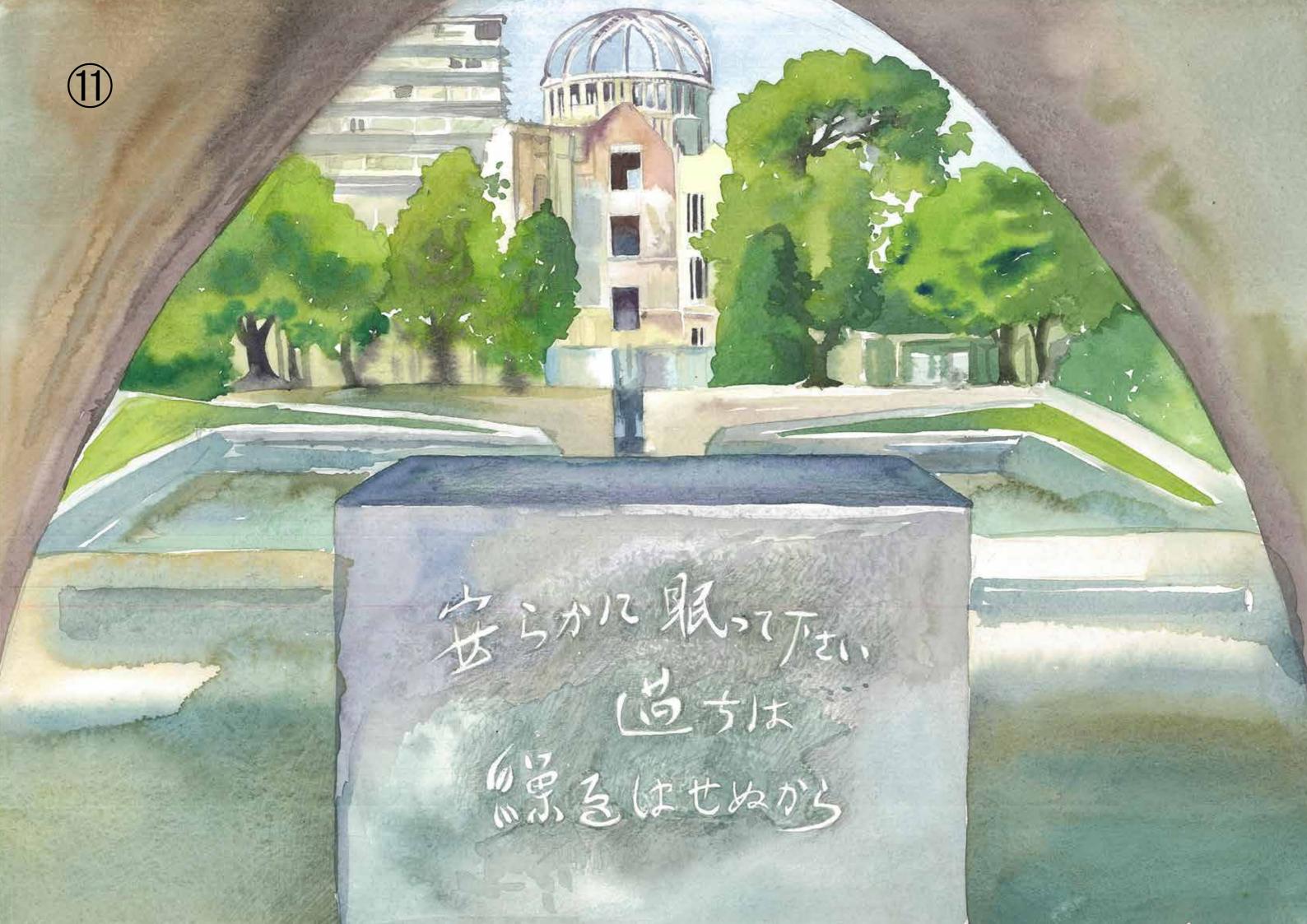

Kei has but one wish:

That nuclear weapons never be used ever again.

Keiଙ୍କର କେବଳ ଗୋଟିଏ ଇଚ୍ଛା ଅଛି: ଆଣବିକ ଅସ୍ତ୍ର ଆଉ କେବେ ବ୍ୟବହାର ନ ହେଉ ।

May all the people of the world finally know peace and happiness.

The end.

ମୁଁ ଆଶା କରୁଛି ଯେ ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ସମସ୍ତେ ହସୁଥିବେ । ଶେଷ ।

Today, I would like to talk about a girl named Kei.

She was only 8 years old and lived in Japan during a time of war.

"ଯେଉଁ ମେଘ ଅଦୃଶ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ - Kei ର କାହାଣୀ"

ଆଜି, ମୁଁ Kei ନାମକ ଏକ ଝିଅ ବିଷୟରେ କଥା ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛି। ସେ କେବଳ 8 ବର୍ଷ ବୟସର ଥିଲେ ଏବଂ ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ଜାପାନରେ ରହୁଥିଲେ।